

Hola, molt bon dia!

De debò que m'hauria agradat que haguéssiu pogut veure la cara que vaig posar quan la Carme em va dir un dissabte a la plaça del mercat, *quan acabis de comprar vine que t'he de dir una cosa, sí !*, i, la que vaig posar quan em va dir la cosa, *volíem dir-vos si voldríeu fer el proper pregó de la Fira del Fajol*. La meua cara de sorpresa i espant devia ser de foto quan li vaig dir que ho comentaria a casa i que ja li diria alguna cosa.

A casa, encara que a tothom li va semblar que no podíem declinar la invitació, és cert que tots vam quedar ben sorpresos i ens vam començar a mirar els uns als altres per a veure qui seria el que finalment el llegiria! Aquest encàrrec, com podeu comprovar, em va quedar assignat però això sí, com sempre, amb la col·laboració de tots.

I, qui som tots? Doncs el meu pare, que amb la meua mare van decidir ara fa 40 anys comprar un tros de terra perquè, passés el que passés, mai ens manqués una patata per a menjar i perquè la meua mare que la va criar una dida, molt a prop d'aquí, a La Cot, sentia un amor molt intens per la terra; la meua germana amb qui vam decidir compartir i mai dividir aquesta terra; el meu marit un paisatgista apassionat, els 4 néts i jo.

Tot i que cadascun de nosaltres té la seva feina a la vila el nostre cor està a Batet. I és aquesta nostra profunda relació amb Batet i amb el fajol la que ara volem compartir amb tots vosaltres gràcies a aquest pregó. El pregó de la Fira del Fajol que avui en celebra la seva novena edició és quasi només possible per l'empenta i la il·lusió dels organitzadors que són dignes d'admirar i de recolzar. Ens agrada aquest retorn a la fira, amb el que això comporta, entendre el km0, la proximitat, el veïnatge, l'amistat, amb un sentiment d'arrels i ales al mateix temps, que nosaltres sempre hem valorat i hem intentat de practicar.

El nostre caminar i el nostre projecte en el món de la pagesia va començar ara fa 5 anys. La pagesia és un món molt bonic, *la terra atrapa*, però alhora està ple d'esforç i sacrificis que sovint, per no dir sempre, passa en silenci al costat dels qui no el viuen. Vam començar fent una plantada de fruiters i en aquella memorable diada vam decidir, així com qui no vol la cosa, que conrearíem fesols, ah! i també fajol. Els 2 blancs d'aquesta nostra terra tan negra.

No puc afegir gran cosa al que ja s'ha dit de la bellesa del fajol, aquesta flor blanca de finals d'estiu que pintors i escriptors, també fotògrafs, han intentat transmetre. Ni de la font de salut del seu gra, de pell negra, que tan bé va pel cor i el sistema circulatori, pel sistema immunològic, pels celíacs perquè no conté gluten i també, no us ho perdeu, sembla que podria fer la competència al Viagra!!! El trobem amb farines, farinetes, pans, coques i crêpes. I a nosaltres la blancor fràgil, *espumpollida* i gràcil de la seva flor ens porta de corcoll per a buscar-la i, veurem si amb una mica de sort, trobar-la dins del seu gra. Portem molt de temps treballant-hi i esperem que per a la propera fira podem mostrar-vos-en el resultat: el "blanc de fajol".

Com us deia, vam començar a conrear, i ho vam fer en una terra que feia molts anys que no es treballava i que contenta de donar fruits va produir molt: molts fesols i molt fajol. L'any següent va produir menys i el següent l'esclafit de cala Guapa ens va deixar sense collita i el següent a aquest, la sequera no va permetre plantar el fajol a temps i no va poder arribar a bé. Val a dir que aquest darrer any n'hem collit una miqueta. I tenim l'esperança de que aquest 2014, que ara comencem, ens pugui retornar a l'esplendor d'aquella primera gran anyada. Però la terra i el cel que treballen sempre plegats, com la vida són inesperats. En aquesta aventura del fajol sort en vam tenir de la Carme que ens va subministrar la primera llavor, ens va ajudar a trobar la sembradora, la recol·lectora i finalment ens va ventar el fajol. Carme, moltes gràcies!

Vam treballar per aconseguir la certificació ecològica i ara podem assegurar en el món de la terra i en el món burocràtic que els nostres productes són ecològics. Fa poc hem començat també a treballar per a que la terra ens doni, de mica en mica, un camí de producció d'autoabasteixament: l'hort, el raïm, les gallines, els pollastres... vigilant que ni la guineu ni el porc senglar facin més feina en una nit que nosaltres en uns quants anys.

Però ens agrada estar aquí i veure sortir el sol, amb una llum que omple el dia de joia i també la llum de ponent sobretot perquè després ve la llum dels estels de les serenes i tan negres nits de Batet. I, sí, també ens agrada estar aquí perquè hi som tots. És la casa de tots a on ens agrada compartir la taula: els esmorzars de *suca-suca* de l'avi i els dinars amb aquests fesols tan bons.

De manera fàcil i quasi sense consciència, com són les coses maques, Batet s'ha convertit en l'escenari dels nostres esdeveniments personals més importants. Hi hem viscut casaments, bateigs, primeres comunions, aniversaris i sants i la nostra mare, ara fa 4 anys, hi va morir. I tot i que no som gaire rondadors ni festaires intentem fer-hi sentir la nostra presència. Coneixem els veïns, hem vist néixer en Batoies i les perdius, hem participat dels aplecs de la Sagrada Família, i tenim amics que hi viuen o que hi han viscut. Per això hem batejat el nostre projecte de pagès amb el nom de la casa de Soms i l'afegití d'Humanitacle perquè té molt a veure amb habitacle, un espai per a la vida i les persones.

I en aquest entorn tan familiar només us voldríem dir que avui és un gran dia de joia per a tots i que gaudim tots d'aquesta fira i que sigui per molts anys!

Moltes gràcies!